

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ."

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος διαλαλεῖ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν Στενῶν ἐντὸς μηνός. Ὁ γαλλικὸς τύπος ἀναμένει τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Ὁ ἰταλικὸς τύπος πανηγυρίζει τὴν ἀνοδὸν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Τέλος ὁ ρωσικὸς σιωπᾷ. Ἡ τακτικὴ αὕτη τοῦ γαλλικοῦ τύπου μᾶς φαίνεται παράδοξος, καὶ καταδεικνύει ὅτι ἡ γαλλικὴ δημοσιογραφία πλανᾶται. Φαίνεται δὲ γνωρίζουν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαδέχθη τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Στέμματος, ὅτι αἱ διαθέσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶνε τελείως διάφοροι τῶν διαθέσεων ἃς ἐγνωρίζον οἱ Σύμμαχοι. Ὅτι ἡ Τετραπλῆ Συνεννόησις ἀναμένει ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε γνωστὸν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος ἠννόησεν ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις αὕτη πρὸς τὴν Ἀντάντ πιθανὸν νὰ διακινδυνεύσῃ ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐπὶ πολλὸ οἱ Σύμμαχοι θ' ἀναμένουν τὴν βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε δὲ καιρὸς ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος νὰ μάθῃ ἐπακριβῶς τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι ἡ Χώρα αὕτη εὐγνωμονεῖ πρὸς τὰς προστάτιδας αὐτῆς Δυνάμεις οὐδεὶς ἀγνοεῖ καὶ οὐδεὶς λησμονεῖ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ ριφθῶμεν εἰς ἀγῶνα ἄγριον, οὐ ἀγνοοῦμεν τὴν ἔκβασιν, τὸ τέλος καὶ τὰς συνεπείας. Οὔτε εἶνε λογικὸν ἐπειδὴ ἐν μέρει ὀφειλομέν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ρωσσίαν ν' αὐτοκτονήσωμεν χάριν αὐτῶν. Ἐκτὸς ἐὰν μᾶς ἔδωκαν τότε τὴν ἐλευθερίαν διὰ νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσι ταύτην ὅταν θελήσουν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσιν εὐεργέτας, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐεργετηθέντων ἠνοίξε τὰς φλέβας αὐτοῦ καὶ ἔχυσε τὸ αἷμά του χάριν τοῦ εὐεργέτου αὐτοῦ. Οὔτε εἶνε ὀρθὸν ὅτι πρέπει νὰ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, διότι ἡ Χώρα αὕτη κυριαρχεῖ τῆς θαλάσσης καὶ δύναται διὰ τοῦτο νὰ μᾶς βλάψῃ. Μήπως καὶ ἡ Γερμανία δὲν κυριαρχεῖ τῆς ξηρᾶς καὶ δύναται διὰ τῆς Σερβίας—Μακεδονίας νὰ μᾶς ἐπιφέρῃ θανάσιμον κτύπημα;

Γνωρίζομεν βέβαια ὅτι ἡ Ἀντάντ ἔχει ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος, διότι, ἀφοῦ ὅταν ἦσαν εἰς τὰ Καρπάθια οἱ Ρῶσοι μᾶς προσεκάλουσαν εἰς βοήθειαν, τώρα ὅπου ἐξεδιώχθησαν ἐκ Πολωνίας δὲν θὰ ζητοῦν τὴν σύμπραξιν ἡμῶν; Ἄλλ' εἶνε ἀρὰ γε συμφέρον δι' ἡμᾶς, εἶνε σκόπιμον, εἶνε εὐκόλον, ἐπειδὴ κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἀσφυξίαν ἡ Ρωσσία, νὰ ριφθῶμεν εἰς τὸν μαῦρον πόλεμον τῆς χρονίας ταύτης καὶ ἀγρίας ἀλληλοσφαγῆς; Ἴδου διὰ τί οἱ εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι πρέπει νὰ ἐξετάσουν καλῶς τὰ πράγματα, νὰ ψυχολογήσουν τὴν κατάστασιν, νὰ σταθμίσουν καλῶς τὴν θέσιν μᾶς καὶ κατόπιν νὰ παρέχουν ἡμῖν τὰς

συμβουλὰς. Ἐφ' ὅσον νικοῦν οἱ αὐστρογερμανοὶ, ἐφ' ὅσον τὰ Στενὰ δὲν πίπτουν, ἐφ' ὅσον οἱ γερμανοὶ δὲν ἐκδιώκονται ἐκ Γαλλίας καὶ Βελγίου, πῶς εἶνε δυνατόν ἡ Ἑλλάς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ Βουλγαρία, καὶ ἡ Ρωμανία, καὶ ἡ Ἰσπανία, Δανία, Πορτογαλλία, Σουηδία, Νορβηγία, Ἑλβετία, Ὀλλανδία καὶ ἄλλαι Χῶραι καιροσκοποῦν καὶ σκοπεύουν; Ἄς ἐλευθερώσουν οἱ γάλλοι τὸ Βέλγιον, ἃς παραβιάσουν οἱ ἄγγλοι τὰ Στενὰ, ἃς ἐπανεέλθουν οἱ ρῶσοι εἰς τὸν Βιστούλαν καὶ τὰ Καρπάθια, ἃς ἐπανακάμψουν οἱ Σέρβοι εἰς τὸ Βελιγράδιον, καὶ τότε ἐξέρχεται καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἴσως ἐνταῦθα μειδιῶν ἀναγνώστῃς ἀναφωνήσῃ: «Μὰ τότε δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος». Ὅστε λοιπὸν πρέπει ἡ Ἑλλάς νὰ δράσῃ διὰ νὰ φύγουν οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον, διὰ νὰ πέσουν τὰ Στενὰ, διὰ νὰ ἐπανεέλθουν οἱ Ρῶσοι εἰς τὰ Καρπάθια; Ἐντροπὴ καὶ διὰ τοὺς Συμμάχους καὶ δι' ἡμᾶς. Ἐντροπὴ διὰ τοὺς Συμμάχους, διότι μᾶς προτρέπουν νὰ τοὺς σώσωμεν, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποδουλωθῶμεν. Ἐντροπὴ δὲ δι' ἡμᾶς, διότι καλούμεθα νὰ ἐλευθερώσωμεν ξένας χώρας μεταβάλλοντες προκαταβολικῶς εἰς σκλάβους Ἑλληνας, ἐσχάτως διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν ἐλευθερωθέντας.

Εὐτυχῶς ὁ μὲν Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος πάντα ταῦτα ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, προέλαβε καὶ ἐματαιώσε πολεμικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀσφαλῶς θὰ εἶχε συντρίψει τὴν Ἑλλάδα, διότι φυσικὰ οὔτε ἡ Μεραρχία τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ κατελάμβανε τὴν Καλλιπόλιν, οὔτε ὁ «Ἀβέρωφ» θὰ παρεβιάζε τὰ Στενὰ, ὡς κατορθώνουν νὰ πιστεύουν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀφθονοῦντες δυστυχῶς σωβινισταί. Ὁ δὲ Κυβερνήτης κ. Βενιζέλος, συνελθὼν ἐκ τῆς πλάνης εἰς ἣν εἶχον ρίψει αὐτὸν αἱ ἐκ Λονδίνου φρικωδῶς αἰσιδόδοχοι προβλέψεις περὶ αἰσίας καὶ ταχείας ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Ἑλλησπόντου, κατενόησε πῶς ἔχουν τὰ πολεμικὰ πράγματα καὶ τίνας κινδύνους θὰ ὑφίστατο τὸ Ἔθνος ἐὰν ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Καὶ ἀληθῶς θὰ ἐθρήνηι ἀρὰ γε σήμερον ἡ Ἑλλάς μόνον τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τῆς Μεραρχίας τὴν ἀπώλειαν; ἢ μήπως δὲν θὰ ἦτο ἤδη Ἑλληνικὴ ἢ Θεσσαλονικὴ, θὰ ἐσφάζετο ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, ἢ δὲ ἐμπορικὴ ἡμῶν ναυτιλία θὰ ἐτρομοκρατεῖτο ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων; Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν διέπραττε καθ' ἡμῶν πραξικόπημα ἡ Βουλγαρία, δὲν θὰ ἀπετέλει μέγιστον ἐθνικὸν κίνδυνον δι' ἡμᾶς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μὲν Ἑλλάς θὰ ἦτο σήμερον ἐξηντηλημένη, τεταπεινωμένη καὶ ἀπογοητευμένη, ἢ δὲ Βουλγαρία ἰσχυρὰ, ἄθικτος, καιροσκόπος καὶ ἐτοίμη νὰ κανο-

νίσῃ ὡς ἤθελε τὴν στάσιν αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Διπλῆς Συμμαχίας καὶ τῆς Τετραπλῆς Συνεννοήσεως; Ἄλλ' ἴσως ἀντιτάξῃ τις τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι δὲν γνωρίζομεν ὅποια θὰ ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἐκ τῆς δράσεως τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν ἀντίρρῃσιν ταύτην μόνον φρενολόγοι εἰμποροῦν ν' ἀπαντήσουν. Σήμερον διεξάγεται ἀπαισία γιγαντομαχία. Ὅλοι ὁμιλοῦν περὶ ἐκατομμυρίων θυμάτων, περὶ πολυήμερων μαχῶν, περὶ φρικτῶν ἐπιθέσεων καὶ ἀπεγνωσμένης ἀμύνης, περὶ δισεκατομμυρίων δαπανῶν. Ὅποιον ρόλον ἠδυνάμεθα νὰ παίξωμεν ἡμεῖς εἰς τοιοῦτον ἀπέραντον σφαιγεῖον, εἰς τοιοῦτον μέγιστον πολεμικὸν μέτωπον, εἰς τοιαύτην τέλος πάντων σπατάλην αἵματος καὶ χρήματος; Καὶ δὲν βλέπομεν τὴν Ἰταλίαν, ἣτις ἐκινήτοποίησε σχεδὸν δύο ἑκατομμύρια στρατοῦ καὶ ἡ ὁποία ἔχει στόλον τοῦλάχιστον πενταπλάσιον τοῦ ἡμετέρου; Τέσσαρες μῆνες παρήλθον ἀφ' ὅτου ἡ Ἰταλία ἀνεμίχθη εἰς τὸν πόλεμον. Τί ἐπραξεν; Οὐδὲν ἀπολύτως. Ἐκτοτε μάλιστα ἡ θέσις τῶν Συμμάχων κατέστη χειροτέρα. Καὶ ἡ Ἰταλία ἀλλὰ καὶ οἱ Σύμμαχοι μετενόησαν διὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Καὶ ἐὰν ἡ κακοκαιρία τώρα ἐμποδίσῃ τοὺς Ἰταλοὺς νὰ δράσουν, τί θὰ πράξουν ἤδη ὅτε ἔρχεται ὁ χειμῶν; Καὶ ἐὰν ἡ ὁμίχλη ματαιοῖ θριαμβευτικὰ σχέδια τοῦ Καρντόνα, τί θὰ πάθουν μεθαύριον ὅτε θ' ἀντιμετωπίσουν τὸν Μάκενσεν ἢ τὸν Χίνδενρμπουργκ; Ἴδου διὰ τίνας λόγους ὀφειλομέν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεόν, διότι ἐφώτισε τὸν Βασιλέα ἡμῶν νὰ χαράξῃ οἷαν ἐχάραξε ἐξωτερικὴν πολιτικὴν. Ἴδου διὰ τίνας λόγους πρέπει νὰ χαίρωμεν, διότι ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐνδεδειγμένος τῆς Χώρας ἡμῶν Κυβερνήτης, ἀπαδέχθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὴν πολιτικὴν τῆς πλήρους οὐδετερότητος.

Ἡ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Πολλάκις ἐγείρονται μεμφίμοιροι φωναὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος, οὐδέποτε ὅμως κατορθώθη νὰ συμπαρασταθῇ ταῖς μεμφιμοιρίαις ἢ δικαιουσίνῃ, μία δὲ διαρκῆς ἀκούεται ἢ ἐπωδός: τί πράττουσιν οἱ ἀρμόδιοι;

Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θὰ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς ὡς πρὸς τὰς ἐνεργείας μίᾳς ἀρχῆς, τῆς Δημοτικῆς, ἢς αἱ ἐνεργεῖαι ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντιλήψιν μᾶς. Ὁ δημοτικὸς ἀρχιτέκτων κατ' ἐντολήν τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς, παραλαμβάνων καθ' ἐκάστην τὸν ἐπόπτην τῆς καθαριότητος καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ τὰ ζῶα τοῦ ἐργολάβου τῆς καθαριότητος, περιτρέχει τὰς διαφόρους συνοικίας καὶ, ὅπου μὲν ἀκαθαροὶ εὐχερῶς μεταφερόμενοι, ἀποφέρονται παραχρῆμα, ὅπου δὲ μὴ ἀντικείμενα, ὧν ἡ μεταφορὰ θεωρεῖται ἐπικίνδυνος, περισυλλέγονται εἰς ἓν προφυλαγμένον μέρος καὶ πυρπολοῦνται διὰ πετρελαίου. Ἐνια-

χού, όπου υπήρχον οικοδομαί έτοιμόρροποι και έγκαταλελειμμένα κατηράφισθησαν, ίνα μή χρησιμεύωσιν ως κοπρώνες και έστίαι μολυσματικά, πρὸς τήν άστυνομίαν ε' υπέδειξεν ή Δημοτική άρχή και πλείσθ' όσα άλλα έγκαταλελειμμένα και έτοιμόρροπα ίνα προκληθώσιν αί προσήκουσαι πρὸς κατεδάφισιν αυτών διατυπώσεις και εκλείψωσιν ούτω πολλαί μολυσματικά έστίαι εκ των διαφόρων συνοικιών τής πόλεως. Ούτως ένεργούσα ή Δημοτική άρχή εξέγινε τήν κεφάλαιον των τε υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων αυτης, αλλά τὸ ζήτημα τής καθαρότητος δέν ελύθη. Είς τὸ παρελθόν μόνης τής Δημοτικής άρχής ή παρέμβασις έλυε τὰ πάντα, άφ' ής όμως εγένετο ετερόχειρ και άνάπηρος, ή μεγίστη δέ των δυνάμεών τής, ή Αστυνομική τή άφηρέθη, πάσα ένεργεια τής Δημοτικής άρχής είναι άσκοπος, έφ' όσον δέν συντρέξει αυτήν ή Αστυνομική άρχή δια των προσηκουσών άστυνομικών διατάξεων και τής δρακοντείου έφαρμογής των,

Τι σημαίνει ότι ή Δημοτική άρχή εκαθάρισε μίαν όδόν εν πάση ευσυνειδησία, όταν μετά μίαν και δύο τὸ πολὺ ώρας, όλοι γενικῶς οί παρόδιοι θ' άπορρίψωσι πάντα τ' άπορρίμματα των οικιών των, περιάγοντες ούτω τήν όδόν εις χείρωνα τής πρὸ τοῦ καθαρισμού τής κατάστασιν; Οί συνδημόται μας γνωρίζουσι μόνον νά αιδιώνται τοῦ πλησίον, χωρὶς νά σκεφθώσιν, ότι αυτοί εισιν οί συντελεσταί τής άθλίαις καταστάσεως των όδων έφ' ή παραπονούνται. Άν όμως αυτοί έχωσι διαστρόφους αντιλήψεις ως πρὸς τὰς υποχρεώσεις των, ως υπομνήση αυτοίς τὸ καθήκον των ή Αστυνομία, άντι ν' άφίγη αυτοίς έλευθερίαν ένεργείας, ήτις βαθμηδόν και κατ' όλίγον εδημιούργησε δια τήν πόλιν μας υπέδαφος πρόσφορον εις παντοία λοιμώδη νοσήματα, ιδίαι δέ τυφοειδείς πυρετούς και γαστροεντεριτιδας, αιτινες κατὰ τήν εποχήν τούτην επιπολάζουσιν. Η δημοτική άρχή δια μεγάλης δαπάνης επισκευάζει κατὰ διαφόρους εποχάς τὰ μαρμαρίνα πώματα των όχετων των όδων τής αγοράς, ίνα ὡσι στεγανῶς κεκλεισμένοι και μή αναδιδώνται δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις. Εν τούτοις κανέν των πωμάτων των όχετων δέν άπομένει άριτον, διότι οί τροχοί των άμαξών, έφ' ών τὰ υδατόφορα βυτία, εύθις άμα τή τοποθετήσιν των τὰ καταστρέφουσι. Ματαιῶς κατὰ διαφόρους εποχάς ή δημοτική άρχή κατέφυγε πρὸς τοὺς άρμοδίους, υποδείξασα, ότι, ίνα παύσωσιν οί υδατοκομισται καταστρέφοντες τὰ καταστρώματα πολυδαπάνων όδων και τὰ στόμια των όχετων. εζει νά υποχρεωθώσι νά μεταφέρωσι τὸ πρὸς πώλησιν υδωρ δια μικρότερων βυτίων και δι' άμαξών εφωδιασμένων με έλάσματα. Η φωνή τής άπέδη πάντοτε φωνή βοώντος, δέκα δέ ή δεκαπέντε ιδιοκτηται βυτιάμαξών κταστρέφουσι τὰς χάριν τής συγκοινωνίας και καθαρότητος τής πόλεως και τήν έλευθέραν κίνησιν των πολιτων κατασκευασθείσας πολυδαπάνων όδους. Άν δέν ελαμβάνετο υπ' όσιν τὸ ζήτημα τής συγκοινωνίας υπὸ τής δημοτικής άρχής ήτο εύχερὲς ν' άποκλείση τήν κυκλοφορίαν των υδατοφόρων βυτίων από τὰς πλείστας των όδων τής πόλεως, μεταβάλλουσα κατὰ τι τήν κλίσιν των και τοποθετούσα βαθμίδα αλλά τότε ή δι' άμαξών και αυτοκινήτων κίνησις εν ταίς πλείσταις των όδων θα περιωρίζετο, ως εκ τούτου δέ δέν προέδη εις λήψιν μέτρου, δι' οὗ θα έμείου κατὰ πολὺ τὰς πρὸς επισκευήν όδων δαπάνας τής και αναγκάζεται νά εύχηται άτελεσφορήτως τήν σμίκρυνσιν των βυτιαμαξών. Εκτός των υδατοφόρων άμαξών και πλείστοι παρόδιοι καταστηματαρχαι, φειδωλευόμενοι όλίγην δαπάνην πρὸς κατασκευήν σιφώνων άποφερόντων τὰ ακάθαρτα υδατα εκ των καταστημάτων των εις τὰς υπονόμους, προτιμῶσι νά καταστρέφωσι τὰ πρὸ τοῦ καταστήματος των πώματα των όχετων, ίνα δια τοῦ σχηματιζομένου και διαρκῶς χαίνοντος ανοίγματος ρίπτωσιν εις τὸν όχετὸν τ' ακάθαρτα υδατά των, άδιαφοροῦντες αν εκ τοῦ όχετοῦ αναδιδεται φοβερά δυσωδία καθ' όλην τήν συνοικίαν. Τοιοῦτον τι συμβαίνει με τὸ κάτωθι τής οικίας τοῦ κ. Ν. Αράγκη ρειθρον, όπερ οὗ μόνον άπέδη διαρκής έστία δυσοσμίας, αλλά και τήν όλην όδόν Κοραή, τήν εκειθεν άρχομένην από μακροῦ μετέβαλεν εις έστίαν τυφοειδῶν νοσημάτων, διότι ό εκει πλακουντοποιός έννοιει νά κρατῆ ακάλυπτον τὸ ρειθρον και νά χύνη τ' ακάθαρτα υδατα τοῦ κλιδάνου του, χωρὶς ποτε νά εύρεθῃ

εις άστυφύλαξ νά συντάξῃ εν πρωτόκολλον και νά φέρῃ τὸν παραβάτην εις τὸ πταισματοδικεϊον. Υποθέτομεν ότι εξηγγήθημεν όπως δήποτε και θά κατέστημεν καταληπτοί παρά τε τοίς άρμοδίους και τῷ κοινῷ, εκάστη δέ θ' άποδοθῇ τὸ προσήκον.

ΘΕΑΡΕΣΤΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ο εν τῇ ήμετέρᾳ πόλει γεννηθείς εκ γονέων εκ Ψαρρών καταγομένων Γεώργιος Στραμπούλας, πρὸ δεκάδων ετών άποδημίσας τοῦ τόπου τής γεννήσεώς του, και μακράν αυτου παραδώσας τὸ πνεῦμα εν Κυρίῳ, δια Διαθήκης αυτου, έγκατέλιπεν εις τὸ ένταῦθα Ὀρφανοτροφεϊον των Θηλέων των αιδιμίων Ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου κληροδότημα εκ Δραχμῶν 2,000, τὸ δέ Διοικητικὸν αυτου Συμβούλιον, μετ' ευγνωμοσύνης άποδεχθὲν τὸ κληροδότημα τοῦτο, εξέδοτο τὸ κατωτέρω ψήφισμα αυτου, όπερ δημοσιεύοντες, εύχόμεθα ίνα πολλοί των συμπολιτων μας, μιμούμενοι τήν θεάρεστον τοῦ μεταστάντος πράξιν, ένθυμηθώσι τὰ διάφορα τής πόλεως ήμῶν Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα, τινὰ των όποιων, κινδυνεύουσι νά διαλυθώσιν εκ τής άνεπαρκείας των πόρων αυτων.

Πράξις 21. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΜΠΑΓΙΩΤΟΥ

Έχον υπ' όσιν τὸν υπὸ τοῦ κ. Ταμία τοῦ Ἰδρύματος και μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Καλημέρη Ι. Καλημέρη υποβληθέντα Ἰσολογισμὸν των εσοδων και εξόδων τής πρώτης εξαμηνιας ε. ε. εις δν αναγράφεται ως έσοδον και κληροδότημα τοῦ αποδιώσαντος Γεωργίου Στραμπούλα εκ Ψαρρών εκ Δραχ. 2,000 δύο χιλιάδων.

Τὸ άρθρον 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, καθ' οί πλέον των Δραχμῶν 500 έφ' άπαξ εισφέροντες, καλοῦνται Εὐεργέται, και εγγράζονται ως τοιοῦτοι εις μαρμαρίνην Στήλην ιδρυομένην εις τήν εισοδον τοῦ Καταστήματος, πρὸς δέ μνημονεύεται τὸ όνομα αυτων κατὰ τὸ τελούμενον ετησίως Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον υπέρ των Ἰδρυτων και Εὐεργετων τοῦ Ἰδρύματος.

Αποφαίνεται

Ψηφίζει όμοφώνως όπως τὸ όνομα τοῦ αποδιώσαντος Γεωργίου, μνημονεύηται κατὰ τὸ τελούμενον ετησίως Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον υπέρ των ψυχῶν των Ἰδρυτων και Εὐεργετων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, πρὸς δέ νά χραχθῇ τὸ όνομα αυτου ως ευεργέτου, επί μαρμαρίνης Στήλης ιδρυθησομένης εις τήν εισοδον τοῦ Ἰδρύματος, και νά δημοσιευθῇ ή παρούσα εις τινὰ των εγχωρίων εφημερίδων.

Εγένετο εν Βουκουπόλει τῇ 12 Αύγουστου 1915.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
† Ο Σύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Ε. Μοντικιάκης Νομαρχῶν
Έμμ. Τάφοσινάς Δημαρχῶν
Ίωάν. Ψαλτάκης Γυμνασιάρχης
Καλημέρης Ι. Καλημέρης Διευθυντής Ὑποκ. Ἐθν. Τραπεζής

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Η πανήγυρις τής Τήνου, κατὰ τὰς εκει πληροφορίας, εορτάσθη εφέτος μετά μεγαλητέρας επισημότητος.
— Άνω των 20 χιλιάδων προσκυνητων εξέκινησαν από όλα τὰ μέρη τής Ελλάδος δια νά προσκυνήσουν εδλαβῶς τήν εικόνα τής θαυματουργοῦ Θεοτόκου.
— Άπειρα δέ τὰ όσα κατετέθησαν πρὸς τιμήν τής αναθήματα, αξίας αρκετων χιλιάδων δραχ.
Και εφέτος ή Θεομήτωρ έπειτέλεσε τὸ θαῦμα τής εις πάσχουσαν φρενοβλαστή έξ Ἀθηνῶν, ήτις άμα ως ήσπάσθη τήν εικόνα έγεινε έντελῶς καλά.

Τὸ γεγονός τοῦτο, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, έπέφερε μεγάλην συγκίνησιν εις όσους τὸ άντιλήφθησαν.

— Καί ή πανήγυρις τοῦ εν Πάρῳ ιστορικοῦ ναοῦ τής «Ἐκατονταπυλιανῆς» εορτάσθη εφέτος μετά πάσης επισημότητος, μειαβάντων πλείστων προσκυνητων.

Τήν εορτήν ελάμπρυνεν και ο Σεβ. Παροναξίας κ. Γερόθεος.

— Ἀλλά και ή εδῶ εκκλησία τής Κοιμησεως μετά πάσης επισημότητος διεξήγαγε τήν εορτήν τής,

Οί έπίτροποι κατέβαλον πράγματι πᾶσαν προσπάθειαν ώστε τὸ κατακλῦσαν πλήθος εν άνέσει νά παρακολουθήση τήν πράγματι λαμπράν ιεροπραξίαν τής μεγάλης εορτῆς.

— Οί Πρόσκοποι εκτελοῦντες τὸ έργον των, τὸ τόσον έντως υψηλόν, τήν παρελθούσαν εβδομάδα εξέδραμον εις τὸ παρὰ τὰ Τάλαντα θέσιν «Αὔγῳ» και εξέτελεσαν επιτυχή γυμνάσια υπό τήν διεύθυνσιν τοῦ άρχηγοῦ των κ. Π. Ἀλβανοῦ.

Ἀργά τήν νύκτα εν ζηλευτῇ τάξει επέστρεψαν εις τήν πόλιν, άδοντες πατριωτικά άσματα και προκαλοῦντες τὸν θαυμασμόν δια τήν άντιοχήν των και τὰς τόσον άλματικάς προόδους των.

— Προχθές τὸ ιστορικὸν «Πανελλήνιον» επιστρέφον εκ τοῦ ανά τὰς νήσους ταξειδίου του έπαθε βλάβην εις τήν μηχανήν του.

Εδινχῶς εὐρίσκειτο έξωθι τοῦ λιμένος μας και οὔτω δια των συρμητων του ήδυνήθη νά ζητήση βοήθειαν.

Ἦνις και τοῦ εδότη άμέσως υπό τοῦ γαλλικοῦ ρυμουλκοῦ άιμοπλοίου τοῦ Συμμαχικοῦ στόλου «Μάρις Σαμπόν» τοῦ όποιου ο πλοίαρχος έσπευσε και τὸ ερμουλκυσεν εις τὸν λιμένα μας.

Ο τρομός όμως των επιβατων του, οτινες ήσαν αρκετοί, δέν περιγράφεται.

Αἰοί ήτο τρικυμία, και τὸ άιμόπλοιον πλησίον εις τοὺς βράχους.

Δι' αυτὸν τὸν λόγον εἶνε άξιος ευγνωμοσύνης ο γάλλος πλοίαρχος τοῦ ρυμουλκοῦ, όστις χωρὶς νά χρονοτριβήση έσπευσεν νά δώσῃ τήν αληθῶς σωστικὴν βοήθειάν του.

— Η ζέση εξακολουθεῖ άφόρητος και άπελπιστική ως νά εὐρισκόμεθα εις τὸν μήνα των ακυκλῶν καυμάτων.

Και όμως εὐρισκόμεθα όπως μᾶς πληροφοροῦν τουλάχιστον τὰ ήμερολόγια εις τὸν Αὔγουστον, εις τὸν κατ' έξοχήν μήνα των μελετημων.

— Εξακολουθοῦν τακτικά νά μᾶς επισκέπτονται τὰ μικρὰ Γαλλικά ρυμουλκά, των όποιων τὰ πληρώματα καθημερινῶς θεῶνται ανά τήν πόλιν.

Εννοεῖται ότι ή επισκεψίς των δίδει αρκετήν κίνησιν εις τὸν λιμένα μας.

— Αἱ νηορία εν τούτοις δέν παύουν· εἶσι προχθές τὰ άιμόπλοια «Τζών» και «Γιαννουλάτου» επισιρόφοντα εκ Τήνου, υπέστησαν υπό τοῦ περιπολοῦντος άγγλικοῦ καταδρομικοῦ τήν σχετικὴν έρευναν, άρέθησαν όμως έλεύθερα, διότι οὔτε . . . περιστέρια δέν άνευρέθησαν αυτην τήν φοράν.

— Με τήν εξακολουθητικήν καλοκαιρίαν οί ξενιχτηδες, οί και μόνον ένθουοιασμένοι παραμένουν εις τὰ κέντρα μέχοι των προϊνων ώρων.

Και τὰ κέντρα εργάζονται όλωσοῦν αρκετά ικανοποιητικά.

— Ο Καραγκιόζης τοῦ Νησακιοῦ με τὰ αρκετά άλατισμένα καλαμπούρια του και με τής απαράιτητες άμανέδες του μαζεῦει οὐκ όλίγους θαυμαστας του.

Τὸ Σάββατον ιδίως σύσσωμος ή λαϊκή τάξις τοῦ αποδίδει πιέναν τήν όποιαν δά εξέηλευε τὸ μεγαλητέρον των Ἀθηναϊκῶν θεάτρων.

— Η Ἐπιτροπή τοῦ Θεάτρου μας, ως πληροφοροῦμεθα, εὐρίσκειται εις διαπραγματεύσεις μετά τοῦ κ. Παπαϊωάννου δια τήν χειμερινήν περίοδον.

— Πάντως εφέτος θα έχωμεν Ἑλληνικὸν θίασον όπερέτιας ή δραματικὸν τοιοῦτον.

Ο Ρέπορτερ
Διὰ τοὺς κ. κ. γονεῖς και κηδεμόνας των μαθητων τοῦ Νομοῦ μας.

Οικογένεια έχουσα πάντα τὰ μέσα, ήτοι κατοικίαν εύάερον και εύρύχωρον, επίπλωσιν τελείαν και όλα τὰ λοιπά χρεϊώδη δέχεται οίκοτρόφος.

Πληροφορία παρ' ήμιν.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Ο εκ Πειραιώς έμπορος άποικιακών κ. Γεώργιος Πασίδης και ή Δνίς Μεταξία Ι. Κολοκούρη, προσφιλής θυγάτηρ του συμπολίτου μας και Δημοτ. Συμβούλου κ. Ιωάννου Κολοκούρη έτέλεσαν τους γάμους των την παρελθούσαν Κυριακήν.

Τοίς ευχόμεθα πάν αγαθόν έν τη σταδιοδρομία του βίου των.

Ο Α. άντιπρόεδρος της Βουλής

Πρώτος άντιπρόεδρος της πρώτης Βουλής της μεγαλυνηθείσης Ελλάδος έγένετο ό εκ Τήνου βουλευτής και περισπούδαστος του «Βήματος» φίλος κ. Κωνσταντίνος Αλαθάνας. Δικαιοτέρα τιμή από την άπονεμηθείσαν εις τον κ. Κ. Αλαθάνον υπό των συναδέλφων του δέν ήδύνατο να γίνη. Απενεμήθη δικαιοσύνη εις τον πολύτιμον εκείνον άντιπρόσωπον του λαού, όστις ουδέποτε έδίστασε, προκειμένου να προασπίση τά γενικώτερα λαϊκά συμφέροντα να ανέλθη επί το κοινοβουλευτικόν βήμα και δι' άκαταμχητήτων επιχειρημάτων να επιβάλη τάς σκέψεις του, όπως κατά την περίστασιν της δι' άμβύκων άποστάξεως του οινοπνεύματος υπό των γεωργικών πληθυσμών. Διαπέμποντες θερμά τά συγχαρητήριά μας προς τον έγκριτον ήμϊν φίλον τή ευχόμεθα από καρδίας ταχίστην την άνοδον και εις ύψηλοτέρους θώκους.

Εορτή Ναού Κοιμήσεως

Μεθ' όλων έξαιρετικής μεγαλοπρεπειας έώρτασε την επέτειόν του ό παρ' ήμιν άρχαίος Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Χάρις εις τον ζήλον όν επέδειξε το Έκκλησιαστικόν του Ναού τούτου Συμβούλιον τά πάντα ειχον προστοιμηθή, καθαρύτης άποστράπτουσα έσω και έξω του Ναού, σημαιοστολισμός υπερέλειος, φωταγωγησις φαναταμχορική και τάξις μεθοδική έπεκράτησε καθ' όλην την διάρκειαν της εορτής. Ηλθος κόσμου κατά τε τον Μέγαν Έσπερινόν, την μακράν Παράκλησιν και την μεγαλοπρεπώς τελεσθείσαν θείαν Λειτουργίαν συνέρρευσε, άποκρισαν τάς άρίστας των έντυπώσεων διά την άστυήραν έσω και έπιμεμηλημένην διοίκησιν του Ναού τούτου. Καθήκον δέ έθεώρησαν πάντες οι εκκλησιασθέντες να συγχαρώσι τους Έφόρους κ. κ. Καρακαλάν, Καλμούκην, Μουχτόπουλον και Κοήν, ους και ήμεις εκ καθήκοντος συγχαίρομεν διά την τοιαύτην ύπερ του Ναού δρασιν των.

Κληροδοτήματα

Έ έν Αθήναις άποθανούσα συμπολίτις Πιπίνια Η. Όλυμπίου (τέως χήρα Ι. Ζωγραφάκη) άφηκε τά έπόμενα κληροδοτήματα έν τη πόλει ήμϊν: Δραχμάς 1000 εις τον ναόν του Αγίου Νικολάου, δραχ. 1000 εις τον ναόν του Αγίου Γεωργίου, δραχ. 1000 εις το Πτωχοκομείον, δραχ. 1000 εις την Σχολήν των Ατόρων Παίδων και δραχ. 1000 εις τους πτωχούς της πόλεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μετά όλιγοήμερον ένταυθα διαμοιήν χάριν έπειγουσών ύποθέσεων των, άπέλθον και πάλιν εις Αθήνας οι βασιλευταί του Νομού μας κ. κ. Κ. Καλομενόπουλος, Ν. Καμιάνης και Ι. Μαραζός. Έπανέκαμψεν προχθές ένταυθα μετά μακράν περιουδειαν ανά τάς διαφόρους Νήσους των Κυκλάδων ένθα καρποφόρος έκήρυξε τον θειον λόγον και άνέπτυξε μετά γλώσσης εφραδούς και καταλητής τά Θεϊά διδάγματα της Όρθοδόξου Χριστιανικής Θεολογίας ό πάνυ επαίτως κατέχον το ύψηλόν τοϋτο ύπουργημα Έφορησής του Νομού μας Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Αθανάσιος Παρίσης. Ο άξιότιμος συμπολίτης μας κ. Ηλίας Φουστάνος, διευθυντής της Ατμολογίας «Εομοπόλις» προσέφερε εις το παρ' ήμϊν φιλανθρωπικόν ίδρυμα ή «Περίθλιψις του Παίδος» Δραχμάς 50. Έπανέκαμψεν έξ Αθηνών οικογενειακώς ό φίλος πρόεδρος της «Αλληλοβοηθείας» κ. Γεώργιος Μ. Ζαχαράνης. Μετά πολυώδυνον νόσον έξεμείρησε το ζήν πολίτης χρηστός και άναγέτος ό Νικόλαος Σμιόνης ή λίτης χρηστός, προσφιλής αδελφός των Παν. Αρχιμαν. Καταραχιάς, προσφιλής αδελφός των Παν. Αρχιμαν. Καταραχιάς, προσφιλής κατακουρησίου και Εδσεβίου Έδουτών κ. κ. Γαβριήλ Κατακουρησίου και λοιποίς οικείοις λευθερίου. Τη συζύγην, θυγατρί και λοιποίς οικείοις του μεταστάτος συλλυπηθείσα εγκαρδίως. Σήμερον την πρωίαν έκηδεύθη εκ του ναού του Αγίου Νικολάου έν έπιβλητική συροση πλήθος ή καλονόμισθος συμπολίτις Μαρία Η. Μάγκου, το γένος καλονόμισθος άποθανούσα έν Αθήναις όπου ειχε μεταβή όπως ύποστή έγκλείσιον. Συλλυπηθείσα τους οικείους αυτής.

ΣΥΡΙΑΝΕΣ ΚΑΛΛΟΝΕΣ

Μ. ΑΘ.

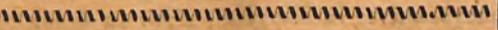
Όσο την βλέπω περισσότερο τον τον έδραϊνεται ή πεποιθήσις μου ότι παρά το έξ άνατροφής σοβαρόν της εινε πλέον άφελής παρά σοβαρά και της ταϊριάζει έται πολύ το έλκτικτον χάρισμα της με την άφελειν της, τόσο ώστε να καθίσταται ούτως τελείως χαριτωμένη.

Τά μάτια της — μεγάλα, ζωρά και έκφραστικά — σκοπούν ένα φως που κρατεί σε κάποια εκτασι μαγική εκείνον που έχει την δύναμιν να τ' άντικρούη μάτια του ένας Σουρής μόνον θα ήμπορούσε να ψυχολογήσει και να έξυμνήση όσον χρειάζεται.

Μαλλά πλούσια καστανά πλαισιώνουν την ώραϊαν κεφαλήν της και φαίνονται σαν ένα φωτιστέφανο τριγύρω στο όλοστρογγυλον πρόσωπόν της εις το όποιον δέν διακρίνει τις παρά λεπτότητα και ευγραμμίαν χαρακτηριστικόν.

Θαύται συχνά εις την πλατείαν με άπερίττως ώραϊαν τουαλέτταν πάντοτε διακρινομένη διά το σεμνόν του ύφους της.

Κόρη τελεία εις μόρφωσιν, διά την όποιαν κατέβαλε πάσαν προσπάθειαν ό πατήρ της, όστις τυγχάνει μεγαλέμπορος της πόλεως μας, και διά την όποιαν σεμνήνεται βεβαίως οι αδελφοί της ό μεγαλότερος των όποιον άνήκει εις την τάξιν των φοιτητών της νομικής.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΓΑΜΟΝ

Ένας ευτυχημένος γάμος, της Δνίδος Καλοκούρη μετά του εκ Πειραιώς κ. Πασιδού μου έδωσε την ευκαιρίαν να άπολαύσω τά άγά έθιμα τά Έλληνικά τά όποια στανίως όμολογώ εύρίσκει ευκαιρίαν να συναντήσω, άφοτου ό φερτυτούσιός έχωσε την ουράν του εις ότι ώραϊον μας ειχαν αφήσει οι πατερες μας.

Έτσι σ' αυτόν τον γάμον, ό όποιος διεξήχθη μέσα σ' έναν καθαρός φιλικόν κύκλον ήρα την άφελειν, έθαύμασα την ώραϊότητά, έτέρασα μίαν νύκτα χωρίς να σημειώσω την παραμικράν παρεξήγησιν εκ μερους των συνδιατημόνων με τους όποιους διασκεδάσα πρηνάματι, διασκεδάσιν μοναδικήν και άλησμόνητον.

Ητήχησα κατά την διάρκειαν του γεύματος να παρακαλήσω μεταξύ κύκλου χοριστιών τελείως άφελών μία Πειραιώτις, χαριτωμένη τόσο ώστε να όμολογήσω ότι κατείχε τά σηήτρα εκείνο το βράδυ της διασκεδάσεως, ήτο δίπλα μου.

Έκείνη, ό κύκλος, αντί να τίχη των περιουήσεων των ιδίων μου, ανέλαβε να με περιουήθη κατά τρόπον όστις τέλος όμως καθήγησε κάπως επικίνδυνος, διότι με τον ζήλον τον όποιον άνέπτυξε εις τάς των φαγητών προσφοράς του μ' έκαμε να μιν ήμπορώ να κινηθώ κατόιν από το φαγητότι! Μάρτυς μου όμοιράτερός μου φίλος, τέκνον της Θεμίδος, όστις ως τουλάχιστον όμολόγησε τωρ! Όλλανδικόν δέν θα ήθελε πλέον έφ' όρου ζωής να το έρλεσε εις τά μάτια του.

Ουδέποτε πρόγίματι ένθυμούμαι εις παρομοίαν ευτυχή περίστασιν να περάσω τόσον θαυμάσια και ευχάριστα. Ένας λόγος δηλαδή παραπάνω να ευχηθώ με όλην μου την καρδιά τους νεονύμφους, οι όποιοι έδωκαν άφορμήν να θαυμάσωμεν τον καθαρός Έλληνικόν γάμον τον άπληλαγμένον του άηδούς φερτυτούσιμου και της γελούσις μιμήσεως.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΩΣΤΑΛΑΣ

Πλήρης ήμερών άπεδίωσε και εκηδεύθη σεμνοπρεπώς χθές, ό καλοκάγαθος συμπολίτης μας Λάμπρος Κωστάλας. Ο άειμνηστος άφ' ήμϊν μεταστάς εργολάβος έκφορτώσεως και φορτώσεως έμπορευμάτων και άρχαίος καφεπωλής διεκρίθη διά το έντιμον περι τάς έμπορικάς συναλλαγάς του, την φιλεργίαν και την προς την οικογένειαν του άμετρον άγάπην ευτυχής να άποκαταστήση τέκνα κατέχοντα θέσιν έν τη παρ' ήμϊν κοινωνία. Βάσκνος όμως μοίρα, φθονήσασα την ευτυχίαν του άτυχούς Λάμπρου, τον άπεστέρησε δύο των ευθάλων αυτου δλαστών, εις το θαρύ δε τοϋτο πλήγμα μή άντιχών ύπέκυψεν εις το μοιραϊον τέλος.

Έπι τή θανάτην αυτου τά Σωματεία των Καφεπωλών και των Λεμβούχων άνήρτησαν μεσιστίους τάς σημάϊας των, του πρώτου έκδόντος και ψήφισμα και καταθέσαντος στέφανον.

Τά εγκάρδια ήμϊν συλλυπητήρια προς τε την άτυχή σύζυγον και τά τέκνα του άειμνήστου Λάμπρου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συναλθόντες εκ της πληξάσης ήμϊας συμφορας επί τή θανάτην του πεφιλημένου ήμϊν συζύγου και πατρός Λάμπρου Κωστάλα απεύδομεν να έκφράσωμεν και δημοσίως τάς άπειρους ήμϊν ευχαριστίας προς τε τά Σωματεία Καφεπωλών και Λεμβούχων, καθώς και προς άπαντας τους όπωσδήποτε συμμετασχόντας εις το πένθος μας και παρακολούθησαντας την έκφοράν αυτου σιειπολίτας μας.

Η Σύζυγος = Τά Τέκνα

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

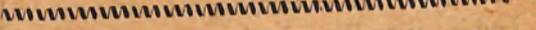
Εις το Κατάστημα του ΑΝΥΣΙΟΥ έναντι του Φαρμακείου Καρβώνη πωλούνται όλα τά είδη της παραγωγής του

ΓΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ

των κ. κ. Στεφάνου, Κάκκαβα, Μούγια, Τσιροπινά και Σα.

Φιάλαι, Ποτήρια, Άλατοδοχεΐα, Γλυκοδοχεΐα, Γαλά Λαμπών.

Διαφόρων ειδών και σχεδίων έξ ύάλου καθαράς και λευκοτάτης ως κρύσταλλον.

ΠΩΣ ΕΘΕΡΑΠΕΥΘΗ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Επιστολή άγροτικού διανομέως

Ο κ. Δημήτριος Κόρακας, άγροτικός διανομέως, όστις διαμένει εις Κούτσαινα του νομού Τρικκάλων, ύπέφερεν εκ νευρικόν παραχών, εκ νευρασθενείας. Διά της κατωτέρω επιστολής του μας γνωστοποιεί τίνι τρόπω κατώρρωσε ν' άπλλαγή εκ της άσθενείας του, ήτις, εάν διήρκει περισσότερο, θα τον ήνάγκαζε ν' άπολέση και την υγείαν και την θέσιν του.

«Επί έν έτος, γράφειν ή υγεία μου δέν ήτο καλή. Ησθάνόμην μίαν βρομιαϊαν κατάπτωσιν των δυνάμεών μου συνεπεία της όποιας ή έργασία μου μιν άπέβκινε πολύ κοπιώδης. Όταν ήμην κουρασμένος και έπέμενον να έργασθώ, κατελαμβανόμην εκ παλμών της καρδίας και έξ ίσχυρος κεφαλαλγίας. Προσέτι ύπέφερον εκ του στομαχου. Έτρωγον όλίγον και άνευ

Ο κ. Δ. Κόρακας

όρέξεως. Έντούτοις την όλίγην ταύτην τροφήν έχωνεον μετά μεγάλης δυσκολίας. Αφού έδοκίμασα άνεπιτυχώς πολλάς θεραπειάς κατέφυγα εις τά Καταπότια Πίνκ εκ πεπειθήσεως πλέον ότι θα έθεραπευθώ, διότι ειχον αναγνώσει εις τάς έφημερίδας δηλώσεις νευρασθενικόν θεραπειθέντων διά των ειρημένων καταποτίων. Τά Καταπότια Πίνκ όντως μ' έθεράπευσαν. Δέν αισθάνομαι πλέον ουδέν εκ των γνωστών συμπτωμάτων και ήδη είμαι καθ' όλα υγιής».

Συμβουλευόμεν τους νευρικούς, τους νευρασθενεις, τους μη άνακουφισθέντες εκ των χρησιμποιηθέντων φαρμάκων να δοκιμάσουν τά Καταπότια Πίνκ. Θα έπιτύχουν, άναμφιβόλως τά αυτά καιά άποτελέσματα, τά όποια έπετυχε και ό κ. Κόρακας. Να καταβάλλη τις την νευρασθενειν δέν είναι πράγμα εύκολον. Τά Καταπότια Πίνκ έντούτοις έπιτυγχάνουν τοϋτο άποτελεσματικώς, διότι έπενεργούν επί των νευρικόν κέντρων και επί του αίματος το όποϊον τελείως άνακινίζουσι. Η χρήςις των ειρημένων Καταποτίων είναι άπλουστάτη. Λαμβάνονται καταπότια τινά ανά πάσαν ήμέραν κατά την ώρα φαγητού.

Πωλούνται εις τά κυριώτεσα φαρμακεία προς δρ. 3.80 το κυτίον ή δρ. 21 τά 6 κυτία. Διχορής παρακαταθήκη εις τά ένταυθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοί άντιπρόσωποι Δαμαλός και Σια, έν Πειραιεί.

